

РЕШЕНИЕ

№ 1555

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 22.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10881** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от АПК вр. чл.124 Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба от А. П. П. срещу заповед № М.-18142/03.11.2023г. на Министъра на електронното управление, с която на основание чл. 56 от Закона за държавния служител е отказано на жалбоподателя да ползва редовен платен годишен отпуск 1 ден - на 03.11.2023г.

Жалбоподателят излага твърдения, че оспорваната заповед е неправилна, поради издаването и в нарушение на материалния закон, при допуснати съществени нарушения на административните правила и поради нейната необоснованост, като моли да бъде отменена. Посочени са мотиви, че в издадената заповед е отбелязано „ползването на платен годишен отпуск се отказва поради неотложна служебна необходимост, свързана с моя резолюция на доклад №2287/03.11.2023г. със срок 03.11.2023г.“, като се сочи, че въпросната резолюция е поставено след подаване на заявлението за платен годишен отпуск. Твърди, че заповедта е необоснована, тъй като от доказателствата по делото, не се доказва служебна необходимост, която е основен мотив в оспорената заповед. На следващо място в жалбата е посочено, че жалбоподателят е положил извънреден труд, който надвишава пределно допустимите норми, определение в чл.144 ал.6 от Кодекса на труда. В представените по делото писмени бележки прави възражение, че ответникът дописва оспорваната заповед, като твърди, че отпускът е отказан, поради това, че не е поискан предварително. С жалбата се иска отмяна на заповедта, като се правят възражения за прекомерност на

претендираното адвокатско възнаграждение от страна на ответника.

Ответникът счита, че оспорваната заповед е правилна, законосъобразна и мотивирана, като представя писмени бележки, в които твърди, че заповедта е издадена от компетентен орган, същата е мотивирана с неотложна служебна необходимост от изготвяне на 03.11.2023г. доклад във връзка с предстоящите местни избори на 05.11.2023г. и предвиденото гласуване с машини и назначаването на жалбоподателя като председател на комисия за удостоверяване на машините за гласуване; посочено е, че отпускът не е поискан предварително, заповедта е издадена в изпълнение на изискванията на закона, като се възразява срещу изложеното от страна на жалбоподателя, че в периода 31.10.2023г-02.11.2023г. е полагал извънреден труд, тъй като счита, че това е неотнормено към законосъобразността на обжалваната заповед и посочва, че не е представена заповед за заплащане на нощен труд, поради което счита, че жалбата следва да бъде оставена без уважение и се претендират направените по делото разноски в размер на 1000лв. адвокатско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна и доказана, като заповедта следва да бъде отменена като неправилна и незаконосъобразна.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото и становищата на страните, намира за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление от 03.11.2023г. до Министъра на електронното управление А. П. на длъжност "Главен секретар" на Министерство на електронното управление /М./, че заявил, че желае да ползва един ден платен годишен отпуск на 03.11.2023г. /л.3/ Заявлението е подписано с електронен подпис на 03.11.2023г. 10.52 часа, като отразено в електронната система на М. на посочената дата в 11.16 часа. Същия ден, с резолюция, отразена в електронната система на М. в 12.25 часа, Министърът на електронното управление е отказ отпусака с „Не! Да се издаде мотивирана заповед за отказ, с оглед моя резолюция по доклад с рег. №М. доклад М./2287/03.11.2023г. , с възложен от мен краен срок 03.11.2023г.“.

На 03.11.2023г. в 5.04 часа е изготвен доклад от жалбоподателя до Министъра на електронното управление, който доклад е депозиран във вътрешната електронна система на М. на същата дата в 06.06 часа. Докладът е изготвен във връзка с доклада от директора на дирекция „Мрежова и информационна сигурност“

Резолюцията на Министъра на електронното управление е с рег. №2287/03.11.2023г. с дата 11.59 часа, а именно „Г-н П., в проведен устен разговор в кабинета на главния секретар на М., който започна около 21.00 часа на 02 ноември 2023г., в присъствието на Р. Г. и Н. В., ме информирахте устно за действия и обстоятелства, за които ще ми представите доклад. Същите не са включени в изготвения от Вас доклад. Очаквам да ми представите в пълна и изчерпателна писмена информация, в случай, че продължавате да поддържате казаното пред колегите.“ /л.24/

На 11.11.2023г в 14.59 във вътрешната информационна система е поставен коментар от А. П. във връзка с резолюцията на Министъра на електронното управление, че изцяло поддържа казаното в проведената лична среща и ще представи допълнителна информация, но след изрично постановление/разрешение на наблюдаващия прокурор, предвид разпита му в хода на проверката от ДАНС по преписка на СГП.

Във връзка с поставената резолюция на основание чл.59 ал.5 т.3 от ЗДСл е издадена заповед №М.-18142/03.11.2023г. на Министъра на електронното управление, с която е отказано на А. П. П., на длъжност „главен секретар“, ползването на платен годишен

отпуск на 03.11.2023г, поради неотложна служебна необходимост, свързана с поставена от мен резолюция на доклад №2287/03.11.2023г. със срок 03.11.2023г. /л.16/.

Отделно от това е установено, че със заповед №М.-17982/01.11.2023г. на Министъра на електронното управление е създадена комисия с председател А. П. на длъжност „Главен секретар“ на М. и със състав, който включва секретар и трима членове от М., със задача комисията да организира цялостната дейност и да подпомага министъра при осъществяването на контрол на процеса на удостоверяване на съответствието на типа технически устройства за машинно гласуване съгласно чл.213а ал.2 от Изборния кодекс и процеса по подпомагане на ЦИК при изпълнение на задълженията и по чл.213б ал.1 от ИК и процеса по техническото осигуряване на видеонаблюдението в реално време и видеозаснемането след обявяване края на изборния ден н С. при преброяване на гласовете и съставяне на протокола. Съгласно посочената заповед членовете на комисията да информират ежедневно председателя на комисията за извършените дейности по организацията.

На 02.11.2023г. е изготвено решение рег. №М.-18097/02.11.2023г., видно от което е удостоверено съответствието на доставения тип техническо устройство за машинно гласуване с изискванията на чл.213 ал.3 от Изборния кодекс и изискванията на техническите спецификации по обществени поръчки.

На 02.11.2023г е изготвен доклад от Директора на дирекция „Мрежа и информационна сигурност“ относно действия, предприети от него при приключване на работата на екип 4 на 02.11.2023г.

На 02.11.2023г в 22.40 часа е направено запечатване на активи, изнесени от зала 344 след приключване на процедурата по удостоверяване, за което е съставен протокол /л.45/.

На 03.11.2023г е изготвен доклад от А. П. като главен секретар на М. относно материали и запис от доверено видеоизграждане на изходния код на изборите за общински съветници и кметове, проведени на 29.10.2023г.

На 15.12.2023г. на А. П. П. е връчена заповед №ЧР-334/15.12.2023г., с която на основание чл.107 ал.1 т.5 вр. чл.108 от ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение като държавен служител, считано от 18.12.2023г., която е обжалвана и във връзка с нея е образувано адм. дело 265/2024г. по описа на АССГ.

На 17.11.2023г. А. П. в подписал заявление до Министъра на електронното управление за отчитане и заплащане на положен нощен труд с посочени в заявлението периоди.

На 22.11.2023г. е изготвен доклад от директора на дирекция „Финанси и управление на активи“ с предложение да бъде издадена заповед за заплащането на положения нощен труд за следните времеви периоди: „от 22.00 часа на 31.10.2023 до 06.00 часа на 01.11.2023г., от 22.00 часа на 01.11.2023 до 01.00 часа на 02.11.2023г., от 05.00 часа на 02.11.2023г до 06.00 часа на 02.11.2023г., от 22.00 часа на 02.11.2023г. до 06.00 часа на 03.11.2023г.“

Така описаната фактическа обстановка е установена въз основа на приложените по делото доказателства, а именно- заявление от А. П. за отпуск на 03.11.2023г., извлечения от електронната система на М. с резолюция на Министъра на електронното управление, длъжностна характеристика за длъжността „главен секретар“ в М., с която жалбоподателя се е запознал на 02.08.2022г., заповед №М.-18142/03.11.2023г. на Министъра на електронното управление, с която е отказан

отпуск на 03.11.2023г., извлечение от електронната система на М., видно от която А. П. се запознал със заповед №М.-18142/03.11.2023г. на 11.11.2023г., заповед №М.-17982/01.11.2023г. на Министъра на електронното управление, доклад от А. П. като главен секретар на М. относно материали и запис от доверено видеоизграждане на изходния код на изборите за общински съветници и кметове, проведени на 29.10.2023г., решение рег. №М.-18097/02.11.2023г., видно от което е удостоверено съответствието на доставения тип техническо устройство за машинно гласуване с изискванията на чл.213 ал.3 от Изборния кодекс и изискванията на техническите спецификации по обществени поръчки, протокол от 02.11.2023г. доклад от директора на дирекция „мрежова и информационна сигурност“, заявление от А. П. от 17.11.2023г. до Министъра на електронното управление за отчитане и заплащане на положен нощен труд, доклад от 22.11.2023г. от директора на дирекция „Финанси и управление на активи“ с предложение да бъде издадена заповед за заплащането на положения нощен труд.

Съдът приема за безспорно установено, че предмет на оспорване по настоящото административно дело е заповед №М.-18142/03.11.2023г. на Министъра на електронното управление, с която е отказано на А. П. П., на длъжност „главен секретар“, ползването на платен годишен отпуск на 03.11.2023г./л.16/.

При така изяснената фактическа обстановка и след проверка на оспорвания административен акт съобразно чл. 168, ал.1 АПК, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна с правен интерес от обжалването. В този смисъл е и съдебната практика, а именно- Определение №3194/06.03.2013г. на ВАС по адм. дело №1712/2013г. по описа на ВАС, съгласно което „заповедта за неосигурено ползване на отпуск има характер на индивидуален административен акт, тъй като е властническо изявление на овластен със закон орган по назначение, засягащо законен интерес на жалбоподателя и подлежи на оспорване пред съд съгласно чл.145 АПК“.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 168 АПК във връзка с чл. 142 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 АПК, без да се ограничава само с тези посочени от оспорващия. Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Липсата на някоя от посочените предпоставки води до незаконосъобразност на административния акт и е основание за отменянето му.

Не се спори по делото, че оспорваната заповед е издадена от компетентен орган- Министъра на електронното управление съгласно чл.57 ал.3 ЗДСл, съгласно който „Държавният служител ползва платения си годишен отпуск с писмено разрешение на органа по назначаването“.

Издадената заповед е в писмена форма, съгласно установената съдебна практика, като заповедта е мотивирана с посочване на правното и фактическо основание- чл.59 ал.5 т.3 ЗДСл и „поради неотложна служебна необходимост, свързана с поставена моя резолюция на доклад №2287/03.11.2023г. със срок 03.11.2023г.“.

Оспорената в настоящото административно производство заповед № М.-18142/03.11.2023г. на Министъра на електронното управление е нарушение на материалния закон по следните съображения:

Безспорно съгласно чл. 34 от ЗДСл жалбоподателят А. П. П. е заемал длъжността „главен секретар“ на М. и като държавен служител е имал право на редовен платен годишен отпуск.

Съгласно чл.57 ЗДСл платеният годишен отпуск се ползва наведнъж или на части през календарната година, за която се полага, като държавният служител ползва платения си годишен отпуск с писмено разрешение на органа по назначаването. Органът по назначаването е длъжен да разреши ползването на платения годишен отпуск на държавния служител, освен ако ползването му е отложено по реда на чл. 59. Нормата на чл.59 ЗДСл предвижда, че когато нуждите на службата налагат, органът по назначаването издава мотивирана писмена заповед, когато отказва да разреши ползването на поискан отпуск в други случаи.

С оглед съществуващата правна уредба, на първо място, следва да се подчертае, че в закона няма изрично предвиден срок, в който може и следва да бъде подадено заявление за ползване на отпуск. Безспорно, с оглед осигуряване на нормалния работен процес, който е свързан с ангажиментите на всеки държавен служител, е необходимо предварително и своевременно да бъде подадено заявление за отпуск. Нито законът, обаче, нито съдебната практика, са поставили срок за подаване на заявление за отпуск, и това е логично, предвид общите норми в закона, които целят да регулират различни по своята същност и характер обществени отношения и хипотези, в които е възможно ползването на отпуска да се наложи в същия ден на подаване на заявлението за него. В случая заявлението за отпуск е подадено на 03.11.2023г.-същия ден, за който се иска отпуска, като заявлението е подписано с електронен подпис в 10.52 часа и е отразено в електронната система на М. на посочената дата в 11.16 часа. Във връзка с времето на подаденото заявление за отпуск, следва да се отбележи, че жалбоподателят е полагал нощен труд от 22.00 часа на 02.11.2023г. до 06.00 часа на 03.11.2023г. и в този смисъл не може и не следва да се приеме, че подаването на заявление за отпуск от страна на жалбоподателя на същата дата, за която се иска отпуск, е злоупотреба с право и по този начин цели да затрудни работния процес умишлено. Напротив, от представените по делото доказателства е видно, че на 02.11.2023г. 22.14 часа е изготвен доклад от Директора на дирекция „Мрежа и информационна сигурност“, с който жалбоподателят се е запознал и на 03.11.2023г. в 05.04 часа е изготвил доклад в качеството си на главен секретар на М. относно доклада на Директора на „Мрежа и информационна сигурност“. В тази връзка не следва да се кредитират направените възражения от страна на ответника, че по делото липсват доказателства за полагането на извънреден труд, а именно—заповед за възлагане на нощен труд и заповед за заплащане на нощен труд. В случая е налице заявление от страна на жалбоподателя с посочване на периодите на положения нощен труд и доклад от Директора на дирекция „Финанси и управление на активи“ от 22.11.2023г, в който са посочени периодите на положения извънреден труд с предложение за издаване на заповед за заплащането му. В правомощията на органа по назначаването е дали и кога да бъде издадена заповед за заплащане на нощния труд, но същественото в случая е не въпросът за заплащането на нощния труд, а изпълнението на служебните задължения от страна на жалбоподателя добросъвестно не само непосредствено преди подаването на заявление за отпуск, но и няколко

деноноция преди това-от 22.00 часа на 31.10.2023 до 06.00 часа на 03.11.2023г. и след това с оглед датата и час на заявлението за отпуск. Ето защо следва да бъде изключена възможността за злоупотреба от страна на жалбоподателя с негово право, предвид подаването на заявление за отпуск същия ден.

Отделно от това, съдът изцяло споделя изложеното от страна на жалбоподателя в представените от него писмени бележки, че е недопустимо заповедта за отказ за ползване на отпуск да бъде „дописвана“ с аргументи след нейното издаване-а именно с посочения в писмените бележки от страна на ответника, че отпускът не е поискан предварително. Предмет на контрол в настоящото административно производство е заповедта № М.-18142/03.11.2023г. с посочените в нея правно и фактически основания и именно те са обект на контрол от страна на съда.

Отказът за разрешение за ползване на отпуск в оспорваната заповед е обоснован със служебна необходимост, свързана с поставена от Министъра на М. резолюция на доклад №2287/03.11.2023г. със срок 03.11.2023г., а именно- изготвяне на 03.11.2023г. доклад във връзка с предстоящите местни избори на 05.11.2023г. и предвиденото гласуване с машини и назначаването на жалбоподателя като председател на комисия за удостоверяване на машините за гласуване. В тази връзка следва да се отбележи, че по делото действително е установено, че със заповед №М.-17982/01.11.2023г. на Министъра на електронното управление е създадена комисия с председател А. П. на длъжност „Главен секретар“ на М. и със състав, който включва секретар и трима членове от М., със задача комисията да организира цялостната дейност и да подпомага министъра при осъществяването на контрол на процеса на удостоверяване на съответствието на типа технически устройства за машинно гласуване съгласно чл.213а ал.2 от Изборния кодекс и процеса по подпомагане на ЦИК при изпълнение на задълженията и по чл.213б ал.1 от ИК и процеса по техническото осигуряване на видеонаблюдението в реално време и видеозаснемането след обявяване края на изборния ден и С. при преброяване на гласовете и съставяне на протокола. Съгласно посочената заповед членовете на комисията да информират ежедневно председателя на комисията за извършените дейности по организацията.

Следва да се отбележи, обаче, че от наличните по делото доказателства е видно, че жалбоподателят действително е бил ангажиран и добросъвестно е изпълнявал възложените му от Министъра на М. задължения във връзка с предстоящите избори. Изпълнението на последващи задачи от страна на Министъра към Главния секретар следва да бъде съобразено с изискванията на закона за спазване на работно време и почивки, дори и в случаите на ненормирано работно време. В тази връзка съдът не споделя възраженията от страна на процесуалния представител на ответника, че полагането на извънреден труд е неотнормирано към законосъобразността на посочената заповед. Аргумент в подкрепа на противното на така посоченото възражение е нормата на чл.53 от ЗДСл, съгласно която държавният служител има право на непрекъсната междудневна почивка, която не може да бъде по-малка от 12 часа. В случая е налице полагане на нощен труд от страна на жалбоподателя до 6.00 часа на 03.11.2023г. и не само липсва законовоизискумата 12-часова междудневна почивка, но е налице нова задача от страна на органа по назначаване, която е със срок същия ден. От доказателствата по делото се установява, че в заповед №М.-17982/01.11.2023г. на Министъра на електронното управление във връзка с предстоящите избори липсва текст, който да предвижда хипотеза на заместване на Председателя или членовете на комисията в случай на невъзможност от тяхна страна да изпълняват възложените им

задачи, което само по себе си създава предпоставки за блокиране на работата на създадената комисия.

Не на последно място следва да се отбележи, че ползването на платен годишен отпуск е право на държавния служител, както е жалбоподателя, и препятстването упражняването на това право от страна на органа по назначаването чрез възлагането на нови задачи в изключително кратки срокове /същия ден/, при липса на ефективна организация на работния процес с предвиждане на алтернативни механизми за осигуряване на нормално функциониране на държавната администрация, води до нарушаване на чл.48 ал.5 от Конституцията на Република България, която норма е пряко приложима. Безспорно правото на отпуск и ползването му трябва е съобразено със съществуващата законова уредба в страната, но при липса на нарушения във връзка с упражняването на това право от страна на държавния служител, органът по назначаването, който разрешава ползването, следва да уважи искането за ползване на отпуск.

По изложените съображения, заповед № М.-18142/03.11.2023г. на Министъра на електронното управление, с която на основание чл. 56 ал.5 т.3 от Закона за държавния служител е отказано на жалбоподателя да ползва редовен платен годишен отпуск 1 ден - на 03.11.2023г., следва да бъде отменена.

Предвид прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, считано от 18.12.2023г. е безпредметно връщане на преписката на Министъра на електронното управление.

С оглед гореизложеното, Административен съд –София-град, Първо отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

Отменя заповед № М.-18142/03.11.2023г. на Министъра на електронното управление, с която на основание чл. 56 ал.5 т.3 от Закона за държавния служител е отказано на А. П. П. да ползва редовен платен годишен отпуск 1 ден - на 03.11.2023г.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се изпрати на страните по реда на чл. 138, ал.1 от АПК.

СЪДИЯ: